

Kad govorimo o korizmi obično mislimo na post? Zar korizma nije nešto dublje?

Ustvari: Korizma je vrijeme čišćenja, vrijeme svođenja računa, preduskršno pospremanje duše. Nije bez simbolike to što je korizma na početku proljeća. Biblija kaže da je čovjek stablo, kao stablo zasađeno od Boga. Mogli bi reći da je sudbina stabla, sudbina čovjekova.

Vezanost za zemlju pod velikim nebom. **Snaga stabla nije u krošnji, već u korijenu, snaga čovjekova nije u njemu, već u Bogu.** I jedno i drugo je okom nevidljivo. Očituje se kod stabla u plodu, kod čovjeka u djelima njegovim. Ovo je vrijeme rezanja neplodnih grana, suhih ... inače će rod biti slab. Ovo je vrijeme, za čovjeka, odricanje od zloga, od njegova puta, od loših navika ... u lošem srcu samo loša i zla mladica klija. Treba, kao u vrtu, popaliti sve što ne valja, staro, da bude plodna tla za novo sjeme. Sjeme je Riječ Božja.

Nije li korizma ovo stanje u Hrvatskoj? Koju nam poruku i utjehu pruža danas ?

Mi kršćani vjerujemo u Boga koji ljubi čovjeka. On se u Bibliji objavio kao saveznik siromaha i potlačenih. Čitamo u korizmenim biblijskim čitanjima: «Vidio sam, vidio nevolju naroda svoga u Egiptu i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znale su mi sve muke njegove ...».

Vjerujemo da zna za našu muku i da mu je stalo do nas. No, kad govorimo o postu kao odricanju, htio bih naglasiti kakav to Bog post želi. «Ovo je post koji mi je po volji, riječ je Gospodina Boga: Kidati okove nepravedne, razrezivati spona jarmene, pustiti na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove: podijeli kruh svoj s gladnima, uvedi pod krov svoj beskućnike, odjeni onoga koga vidiš gola tad će sinuti poput zore tvoja svjetlost» Iz, 58,6-8. Zar nam se ne čini da Biblija opisuje baš našu situaciju. Hrvatska korizma je već odavno tu ... i Veliki Petak muke. Kad se ovo proroštvo ostvari bit će zora slobode.

Govori se o obnovi zemlje višestrukoj. Može li se reći da ova korizma bude početak duhovnog proljeća obnove?

Još davno je papa Pavao VI naglasio u svojoj korizmenoj poslanici tu istinu. Duhovno proljeće Europe je već na djelu ostvaruje se porastom vjere u istočnim zemljama, padom totalitarnih režima, slobodom vjere i otvaranjem mas-medija radija, televizije... za prostor Duhovne Riječi. I kod nas se osjeća dah tog proljeća iako stidljivo. U ratu smo. Čovjek je zaokupljen preživljavanjem, borbom za dom i život. No, kad razmišljamo o obnovi jednako je važna uz materijalnu i duhovna obnova. Prestala je sustavna ateizacija. Crkva i vjernik ima više slobode, prostora... Bog se ne niječe a ipak bojim se jedne velike opasnosti koja se očitovala na zapadu. Boga nitko ne niječe preduskršno razdoblje je u znaku šopinga... trgovine. Zemlje takozvanog praktičkog materijalizma ne niječu Boga, ali se u životu stvara mentalitet da je moguće živjeti kao da ga nema. Uskršno razdoblje će obilježiti vanjskom pripremom bez unutarnje duhovne preobrazbe.

Vidimo kamo nas je doveo svijet bez Boga. Začuđuje nas hladnoća u mnogim zemljama bogatog svijeta prema gladnima. Zašto? Njima je dobro. Samilost je za mnoge slabost. Konkurencija je nemilosrdna i tko ne hvata korak zaostaje. Uzmite samo nauku i dostignuća. Znanost je dala čovjeku moćna sredstva u ruke da mu život učine ljepšim i boljim, no u isto vrijeme je omogućila čovjeku da uništi ljudski rod. Sve ovisi o tome što se događa u srcu čovjeka. Zaboravili smo da istinski napredak čovjeka nije u tehničkim mogućnostima... pravi napredak raste iz duše, poštenja, vjere u Boga. Korizma je vrijeme kad bi trebali skinuti masku, priznati vlastite grijehe, slabosti onda nam se tuđi ne bi činili tako nepodnošljivi i veliki. S Kristom je započela «civilizacija ljubavi», a eto što smo od toga učinili!

Korizmeno razmišljanje

Autor Slavko Vranjković

Utorak, 08 Ožujak 2011 10:31 - Ažurirano Petak, 18 Ožujak 2011 19:35

To je velika novost, ali kako je ispravno postići?

Takva novost života događa se samo obraćenjem. U korizmenom evanđelju čitamo Isusove riječi: «.. ako se ne obratite, svi ćete propasti.» Očito je da kršćanin u Crkvi ne smije biti neplodan. Mora dati plod dobrih djela. Obećanje je pitanje života i smrti. Grijech i smrt su saveznici. Čuli smo da je sotona «čovjekoubojica od početka» i otac laži.« Evanđelje prve nedjelje govori o kušnji. Sotona kuša Isusa i nas. Tri velike napasti: požuda tijela, očiju i oholost života. Tu se očituje nagon sebičnosti a on je izvor svih tlačenja, otimanja, ratova i ubojstava.

Kako završava korizma?

Završava Velikim Tjednom o kojemu će biti riječi. Bitno je da korizmeno promišljanje, čišćenje i pospremanje duše završi uskrsnom ispovjedi. To je jedini način iskrenog obraćenja, unutarnjeg oslobođenja. Tko to ne učini bit će javljeno kada, i gdje u kojoj župi ... taj nije dovoljno shvatio Boga, sebe samoga, pogotovu ne bližnjega. Uostalom... govorili smo o duhovnom proljeću ... može li stablo donijeti roda, ako ne procvjeta? Ispovijed je cvjetanje duše.

Slavko Vranjković, župnik

[dressup games](#) [fight games](#) [battle games](#)